

אירית אקסלרוד

"בעת ביקור בפאביליון של מיס ואן דר רו
בברצלונה, הרגשתי בפעם הראשונה לעומק
מהו מינימליזם, ושם הבנתי שזה מה שנותן
לי את תחושת החלל הנכונה והמדויקת"

אקסלרוד אדריכלים

איפה נולדת? נולדתי בתל-אביב וחייתי בה כל חיי. היום אני נמצאת באופן חלקי גם בסן פרנסיסקו. תמיד העדפתי את האורבניות בגרסה הקיצונית שלה. מתי התחלת להתעניין באדריכלות/עיצוב? נחשפתי לאדריכלות מילדות. גדלתי בבית שהעיסוק באדריכלות ובבנייה היה מרכזי בו, וההוויה חילחלה אלי גם באופן לא מודע. אם היית יכולה לחזור לאחור, האם היית בוחרת במקצוע אחר? כשעמדתי בפני בחירת המקצוע, היה לי ברור שזה המקצוע עבורי. במהלך השנים ניסיתי "להימלט" לכיוונים שונים, עשיתי ולמדתי ונרשמתי וניסיתי דברים נוספים. לא הצליח... אחרי כמה שנים הבנתי שאדריכלות אינה רק מקצוע בשבילי, אלא צורך. זו דרך חיים -

זה מה שאני. מה ההעדפות האמנותיות שלך? אני מבקרת דרך קבע במוזיאונים ובגלריות לאמנות עכשווית, ומאוד אוהבת את הסצנה האמנותית של ניו-יורק. בכל ביקור בעיר אני מקפידה להתעדכן, ותמיד קורה שם משהו שמרגש אותי או גורם לי להתבונן בדברים מנקודת מבט חדשה. זו אולי ההשראה הכי גדולה לאדריכלות. האם את מאמינה בפשרות בעיצוב? בפירוש לא! עיצוב טוב אינו דורש פשרות בתחומים אחרים או בפונקציונליות, ויכול לייצר ולספק את החלל הנכון והמדויק בשביל הפרויקט. מתי ידעת שאת רוצה להיות אדריכלית? למעשה, מאז ומעולם. האם תשמחי אם מישהו מילדייך ימשיך את דרכך המקצועית? אשמח אם ילדי יאהב את המקצוע שיבחר בו - יהיה אשר יהיה - כמו שאני אוהבת את המקצוע שלי. האם בסיום פרויקט יש לפעמים תחושה של החמצה? בסיום כל פרויקט תמיד מלווה אותי התחושה שאולי היה אפשר לשפר משהו. אני פרפקציוניסטית, אני מודה. איך מגיעים אלייך הרעיונות האדריכליים? מהבטן ומהראש. ניתוח שטח ופרוגרמה בשילוב תחושות והבנה פנימית של פרופורציות וחללים. מהי השראה בשבילך? החיים. כלומר, כל דבר יכול לתת לי השראה: מוצרים, מקומות, אירועים ובעיקר אמנות פלסטית. מה לדעתך מקומו של האדריכל בחברה שלנו? זה מורכב. מצד אחד הולכת ונבנית ההכרה בתפקידו המרכזי של האדריכל בתוך התרבות הרחבה שאנחנו פועלים בה, במובן זה שהוא מסייע בעיצוב דרך חיים. אבל לצערי, למרות הכבוד ואפילו התדמית היוקרתית, אדריכלים רבים מתקשים להתפרנס מהמקצוע. האם האדריכלות משפיעה על החברה? על המשפחה? לגמרי, ובהרבה מאוד מובנים. זה מתחיל בהשפעה על דינמיקה משפחתית ואינטראקציות בין-אישיות, ונגמר בהשפעה על הסביבה, החברה והתרבות בהיבט הרחב ביותר. מה היו תחומי העניין שלך כילדה? זה מפתיע, אבל הייתי ג'ודאית תחרותית, ולקחתי את זה מאוד ברצינות. השקעתי בזה המון זמן ומאמץ. האם כילדה בילית הרבה בחוץ? כולנו בילינו יותר בחוץ. כילדה עירונית ותל-אביבית מאוד, נופי הילדות שלי היו בעיקר פארק הירקון והים. אילו זיכרונות בלתי נשכחים יש לך מטיולים? יש זיכרון אחד שעם השנים נהפך לחוויה מכוננת. כבר הייתי אדריכלית, ובעת ביקור בברצלונה הגעתי לפאביליון של מיס ואן דר רו. מדובר במבנה לא גדול אבל מעורר השראה ומרתק, וביליתי בו יום שלם. שם הרגשתי בפעם הראשונה לעומק מהו מינימליזם, ושם הבנתי שזה מה שנותן לי את תחושת החלל הנכונה והמדויקת. שם נוצרה בי השאיפה להשגת חללים כאלו. מה תרצי להיות כשתהיי גדולה? מפורסמת ועשירה, כמובן. איזו עונה את הכי אוהבת? קיץ, העונה שבה נדמה שהכול אפשרי. מה הכי מחמיא לך? כשאומרים עלי שאני עקשנית ולא מתפשרת. אני רואה בזה מחמאה. מה הספר האהוב עלייך? אני קוראת בעיקר ספרות מקור. בשנים האחרונות, אמיר גוטפרינד מסמן בעיניי את תמצית הישראליות. איזה כישרון היית רוצה שיהיה לך? כישרון כתיבה. אם היית יכולה לחזור בזמן, איזו עצה היית נותנת לעצמך לפני חמש-עשרה שנה? להיות אופטימית.

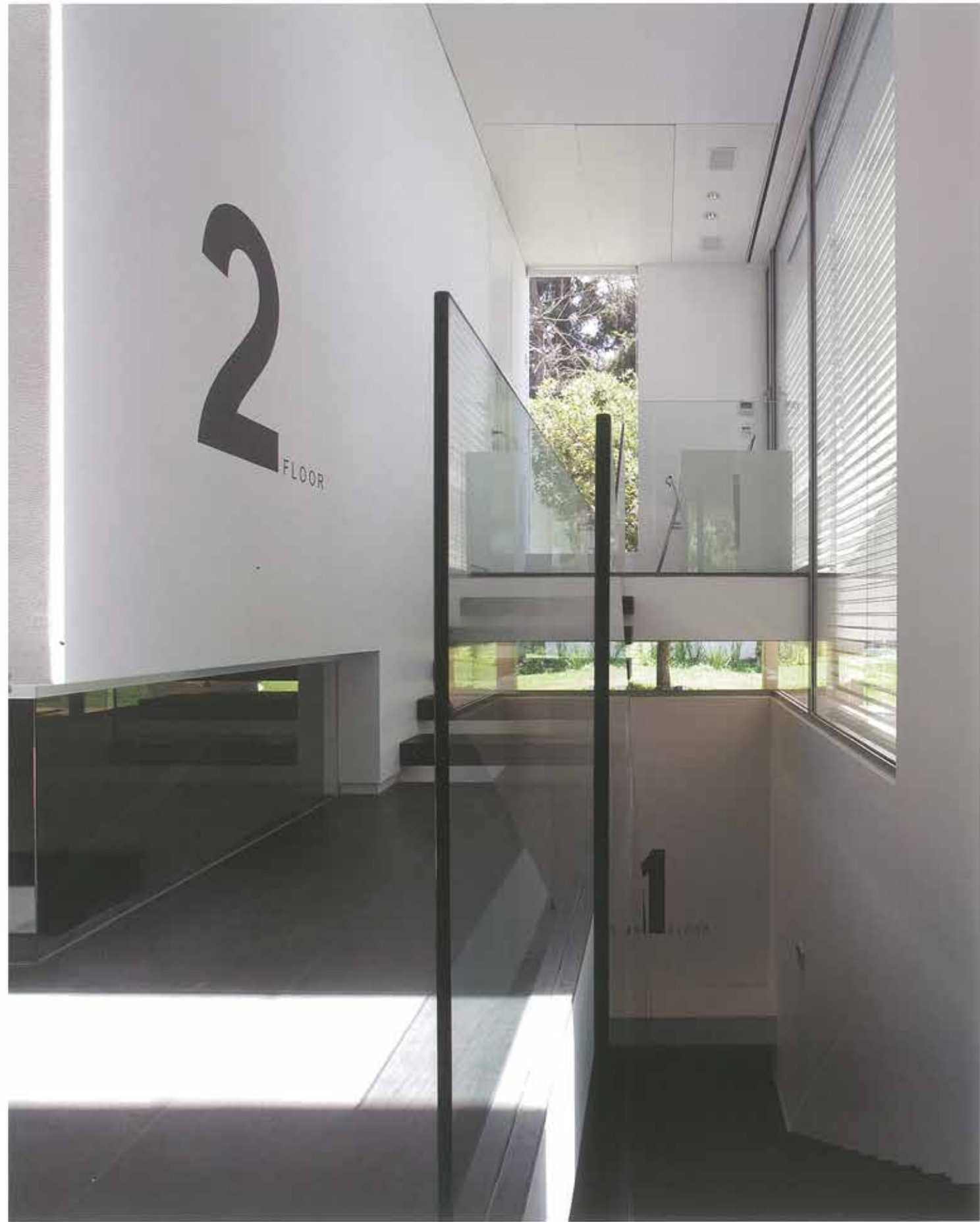

תכנון ייחודי של פרט ספרייה כאלמנט אופקי בחלל הבית עשוי מלאכת נגרות קפדנית כראוי לרהיט המשמש כפסל במיני עצמו. קירות הבטון הקונסטרוקטיביים, הנומשים פנימה אל תוך הבית בנימור טבעי, הם אולי האלמנט הבולט ביותר המבטא את טשטוש הגבולות שבין מים לחוף, בין "אדריכלות" ל"עיצוב".

2
FLOOR

1
FLOOR

ח"י המשפחה מתנהלים בין אזורי החוץ והפנים,
והאיוון מתבטא ביחסי הגומלין בין ההשקף
לסתר. החיית לרחוב אטומה ברובה ומאפשרת
פריטיות, ואילו הפתח הרחב בזולל המרכזי יוצר
תמהיל של פנים וחוץ נטולי מחסומים ונבולות.

בועה של שקט בנוף אורבני

אדריכלות ועיצוב פנים: אירית אקסלרוד

צוות מתכננים: אירית אקסלרוד, אורית צברי-אלמליח, עדי בויס

"הבית נטוע בלב שכונה עירונית, שבתיה צמודי קרקע והדינמיקה שלה טיפוסית לרחוב הישראלי - המדרכות משמשות מצד אחד כשבילי עגלות ומצד שני כמסלול כושר יומי. הבית ממוקם על שטח של דונם ונועד לענות על צרכיה של משפחה אשר ביקשה לגור בעיר ובמקביל ליהנות מפרטיות ומאינטימיות מלאה. ואכן, הבית תוכנן כך שחזיתו אטומה כלפי הרחוב, ואילו חלליו הפנימיים פתוחים ברובם אל חצר פנימית סמויה עם מדשאות, צמחייה ואזורי פעילות שונים. החצר רחבת הידיים באה לענות על הרצון המוצהר לבלות את רוב ימות השנה בחוץ: במשחק, בפעילות ספורטיבית ובאירוח.

את הסגנון הייטי מגדירה 'מינימליזם ממושמע של קווים ומישורים'. בעיניי, בית הוא מקום של רוגע, שבו אדם נפרד מרעשי העולם ומתעטף בשלווה מוכרת ואינטימית. הפרטים המינימליסטיים והשפה הנקייה מסייעים ליצירת החציצה הזאת, שבין חיי המשפחה לבין החיים הגוועשים שבחוץ.

הסגנון המודרני בא אפוא לידי ביטוי בקווים, בזוויות ובדיוק טוטאלי. כל אלה משדרים שקט ואיפוק, ומשווים לבית איכות, המנתקת את יושביו מהאנרגיה העירונית. שגרת היומיום ואהבתם של בעלי הבית לאירוח הן שהובילו את הפרוגרמה התכנונית, שמאפשרת קשר עין רציף בין החללים החיצוניים ובין חללי האירוח הפנימיים, חדר המגורים, המטבח וקומת המרתף שנועדה למשחק הילדים. פתח רחב, ברוחב של חמישה-עשר מטרים, יוצר את החיבור המשמעותי בין פנים לחוץ. קירות הבטון הקונסטרוקטיביים, הנמשכים פנימה אל תוך הבית בגימור טבעי, מבטאים את הרצון לטשטוש הגבולות שבין 'סגור' ל'פתוח', בין 'אדריכלות' ל'עיצוב'.

בחירת החומרים והגוונים נעה על הסקאלה הנקייה שבין לבן לאפור בשילוב של סרגלי עץ, ומאפשרת לאור הטבעי לשחק תפקיד מרכזי בעיצוב הפנים. אלמנטים של הצללה וחרצי אור יוצרים מופעים צורניים המשתנים במהלך היום ו'מציירים' על התקרות, הקירות והרצפה. אלמנטים גרפיים נוספים, כמו ספרות ענקיות המציננות את המפלסים או צלליות של הליקופטרים המעטרות את חדר הילדים, נועדו לשוות לבית קלילות והומור, דווקא על רקע המשמעת הקפדנית כל כך של פרטיו.

בעלי הבית לא באו עם חלום מוגדר או עם פנטזיה. להפך, הם הציבו דרישה לבית - פשוט, בלי יומרות, בלי רהב וראוותנות. בית שיאפשר חיים, הן במרחב הפנימי והן במרחב החיצוני. התוצאה הסופית, שהיא הביטוי המובהק והעדכני ביותר לתפיסה האדריכלית שלי, מבטאת תהליך של דיאלוג מתמשך ביני ובינכם, והרבה אמון הדדי."

